

Tožba, vložena 25. julija 2011 – Turbo Compressor Manufacturer proti Svetu

(Zadeva T-404/11)

(2011/C 290/15)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Turbo Compressor Manufacturer (Teheran, Iran)
(zastopnik: K. Kleinschmidt, odvetnik)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga:

- Sklep Sveta 2011/299/SZVP z dne 23. maja 2011 o spremembah Sklepa 2010/413/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Iranu naj se v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko, razglasi za ničnega;
- sprejme naj se ukrep procesnega vodstva na podlagi člena 64 Poslovnika Splošnega sodišča, s katerim se toženi stranki naloži predložitev vseh dokumentov, ki so povezani z izpodbijanim sklepom, če se nanašajo na tožečo stranko;
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev pravic, zagotovljenih z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah

Tožeči stranki naj bi bile kršene pravice, ki so zagotovljene z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina o temeljnih pravicah). Člen 16 Listine o temeljnih pravicah naj bi zagotavljal svobodo gospodarske pobude v Evropski uniji, člen 17 pa pravico v Evropski uniji uporabljati zakonito pridobljeno lastnino in predvsem razpolagati z njo. Člena 20 in 21 Listine o temeljnih pravicah naj bi tožeči stranki zagotavljala enako obravnavanje in prepoved diskriminacije.

Izpodbijani sklep naj bi tožečo stranko izključeval iz udeležbe v gospodarskem prometu v Evropski uniji. Zato naj bi bil ogrožen gospodarski obstoj tožeče stranke. Tožeča stranka naj bi bila odvisna od dobav iz gospodarskega ozemlja Evropske unije.

Javnege interesa za omejitev svobode gospodarske pobude, lastninske pravice, enakega obravnavanja in prepovedi

diskriminacije tožeče stranke naj ne bi bilo podanega. Predvsem naj ne bi bilo dejstev, ki bi zadostno utemeljili odločitev tožene stranke in z njo povezanim posegom v temeljne pravice tožeče stranke. Tožeča stranka naj zlasti ne bi sodelovala pri dejavnostih, nevarnih z vidika širjenja jedrskega orožja, in/ali razvijanju izstrelitvenih sistemov jedrskega orožja.

Poleg tega naj bi šlo za zamenjavo. V izpodbijanem sklepu navedeno podjetje SATAK naj ne bi bilo istovetno s tožečo stranko. Šlo naj bi za tretje podjetje, ki ga tožeča stranka ne pozna. Tožeča stranka naj bi lahko dejstvo, da je bila z izpodbijanim sklepom vpisana na seznam iz priloge II k sklepu 2010/413/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Iranu, razlagala le z zamenjavo z drugim podjetjem, ki nadzoruje podjetje „SATAK“ ali podjetje s podobnim imenom.

2. Drugi tožbeni razlog: očitno napačna presoja dejstev, na katerih temelji odločitev

Obstajala naj bi očitno napačna presoja dejstev, na katerih temelji odločitev tožene stranke. Tožeča stranka naj ne bi bila udeležena pri dejavnostih, nevarnih z vidika širjenja jedrskega orožja, in/ali razvijanju izstrelitvenih sistemov jedrskega orožja ali drugih orožnih sistemov.

3. Tretji tožbeni razlog: kršitev načela sorazmernosti

Tožena stranka naj pri odločitvi ne bi spoštovala načela sorazmernosti. Tožeča stranka naj bi lahko s poizvedovanjem pod gesloma „SATAK“ in „iranski jedrski program“ na internetu le domnevala, da gre pri dobavi, navedeni v točki 31 priloge I B k Sklepu 2011/299/SZVP, za šest manevrirnih izstrelkov sovjetskega tipa KH-55(SM), ki naj bi jih Iran kupil od Ukrajine leta 2001 ali 2002.

Tožeča stranka naj ne bi imela poslovnih odnosov z ukrajinskim državnim podjetjem UkrSpetzExport, prav tako pa naj ne bi uvažala manevrirnih izstrelkov sovjetskega tipa KH-55(SM) ali drugega orožja ali izstrelitvenih sistemov za orožje.

Tožeča stranka naj ne bi bilo podjetje „SATAK“, navedeno v točki 31 priloge I B k izpodbijanemu sklepu.

4. Četrti tožbeni razlog: kršitev pravice do obrambe

Obstajala naj bi kršitev pravice do obrambe. Obrazložitev iz točke 31 priloge I B k izpodbijanemu sklepu naj za tožečo stranko ne bi bila razumljiva, prav tako pa naj ji tožena stranka ni bi posebej sporočila razumljive obrazložitve, tako da naj bi ji bili kršeni njeni pravica do obrambe in pravica do učinkovitega pravnega sredstva.